

Dagbog fra Danmarks deltagelse i den 18. internationale biologiolympiade i Saskatoon, Canada, juli 2007

Skrevet af

Anne Marie Ahrens, Marie Kruses skole

Sara Næraa, Risskov Gymnasium

Morten Thoft Langerhuus, Holstebro Gymnasium

Yousif Subhi, Stenhus Gymnasium

Dagbog fra IBO 2007

Studenterhuerne på Morten, Sara, Yousif og Annes hoveder vakte megen opmærksomhed

Torsdag den 12. juli

10 timers flyvetur lyder som voldsomt lang tid, og det var det. Derfor er tålmodigheden ikke ret stor og forståelsen for amerikanernes terrorberedskab meget lille, da vi udsættes for en meget emsig latinamerikansk dame, som råber og ikke lader til at forstå, hvad vi siger. Derefter viste det sig at Yousif, som den eneste, skulle holdes tilbage i næsten en time, hvor han bare ventede på at blive udspurgt om, hvad han laver herhjemme, og hvad han skulle i Canada og lignende spørgsmål. Vi fik fat på en lufthavnsbetjent, i et forsøg på at få Yousif hurtigere igennem Seattles lufthavn, så vi kunne nå det næste fly videre til Vancouver. Det skulle vi dog ikke have gjort, for han blev temmelig sur. *Anne*

Fra Stanley Park, Vancouver

Fredag den 13. juli

I Vancouver var vi på besøg på University of British Columbia, hvor vi dels besøgte et

antropologisk museum, dels var til en sommerforelæsning om fossiler på biologisk institut. Sara fik stillet og besvarede spørgsmål fra den studerende ved siden af sig – Sara vidste mere end ham! (det viste sig senere at sommerkursernes niveau svarer til ca. 3.g i Danmark). *Anne*

Totempæle på det antropologiske museum på UBC

Lørdag den 14. juli 2007

Vores sidste hele dag i Vancouver. Op i ordentlig tid og endnu engang ned at spise mærkelig morgenmad (hvor er yoghurt?). Da vi så havde fortæret vores fede pandekager med smør, eller hvad man nu fik, satte vi os til at træne et par timer, hvilket gik ud på at svare på nogle tidligere opgaver fra IBO og ellers læse op på, hvad vi ikke forstod. Bagefter drog vi alle sammen, "børn" såvel som voksne, ud for at spise frokost sammen. Derefter var det med bussen til Vancouver Aquarium, der er lokaliseret i Stanley Park. Det mest interessante her var uden tvivl delfinerne, som sprang og dansede for os.

Det næstmest interessante: "jelly fishs" livscyklus.

Da klokken nærmede sig fem, drog vi unge af sted igen for at finde et sted at spise, gerne i nærheden

af biografen, hvor vi, tre af os i hvert fald, skulle se Harry Potter. Og en pragtfuld film var det da også, efter at have stået i kø for at få billetter (i Canada skriver de ikke plads nr. på billetterne). Efter at have diskuteret filmen indbyrdes gik vi hjem i seng. *Morten*

University of Saskatoon var vært for 192 elever fra 49 nationer under biologiolympiaden

Søndag den 15. juli

Det har ikke været den mest begivenhedsrige dag, og dog har den været fuld af nye indtryk. I dag ankom vi til selve IBO, og vi blev modtaget af vores teamguide, Pallavi, en lille 17-årig pige, simpelthen noget af det sødeste og vældig åben, selvom jeg tror, vi skræmte hende lidt med vores lettere bramfrie snak ☺ Men hun virkede frisk, og vi fik udvekslet nogle interessante lærer-historier.

Senere på dagen skulle vi, som et slags sammenrystningsprojekt, beregne lysets hastighed vha. en mikroovn og noget mad, som kunne smelte. Den første mulighed for at få snakket lidt med folk fra de andre hold, selvom det var meget varmt (et gennemgående træk for det meste af turen). Men jeg fik især snakket med en af irerne, James, og Cameron, som var en af de andre teamguides. Det stod lidt i kontrast til, hvor svært det var at kommunikere med de hold, som ikke talte så godt engelsk. Man kan kun tale om meget simple ting såsom vejret, og det bliver lidt trættende i længden.

Men udover det er det da godt, der er nogle mennesker, som inspirerer til en vis ydmyghed. Man når ikke så langt ved at være dum, men man kan nemt føle sig lidt dum i det her selskab. Folk går meget op ikke blot i området som sådan, men skam også i konkurrenceelementet. *Sara*

Mandag d. 16. juli

Anden dag i Saskatoon. Morgenen skydes i gang med en solid gang morgenmad, hvorefter vi trækker os tilbage til vores rum, så vi kan skifte til vores landsholdsoutfit – en rød t-shirt med ”Biology Olympiad Denmark” på, en hvid kjole/shorts/bukser, og sidst men ikke mindst vores studenterhuer. Netop dette outfit, måske snarere bare hatten, sørger for en masse blitz dagen igennem. Vi bliver kørt ud til en større kirke, der huser åbningsceremonien. Solen bager, vores bus har intet klimaanlæg, og man begynder så småt at savne de danske tilstande. Åbningsceremonien arrangeres således, at landene står i kø i alfabetisk orden og præsenteres enkeltvis.

Danmark på scenen

Vores lille teamguide Pallavi holder Dannebrog, og da det bliver vores tur, kommer vi op på scenen, vinker i takt med vores huer, samtidig med at vi bliver blitzet ud over alle grænser. Derefter bliver vi vist hen til vores sæder for at se de andre lande blive præsenteret. Efterfølgende udsættes vi for en lang række taler af forskellige personer. Der bliver også plads til lidt underholdning – vi så en imponerende stepdanser. Eleverne og jurymedlemmerne måtte også aflægge ed på fair play. Arrangementet sluttes med en middag, hvor vi må sige farvel til juryen; vi må ikke se dem igen, før de praktiske prøver er omme. Der bliver taget et hav af billeder af os sammen med de andre lande, før vi bliver kørt hjem – det er huen, der gør det.

Vi bliver vist rundt i prøvelokaler. Der er forskellige apparater og laboratorieudstyr, og vi prøver at gætte os frem til hvad vi kan blive udsat for. Heldigvis mindede meget af det om de ting, som vi havde været igennem til træningen derhjemme, så vi følte os godt forberedt – til en vis grad! Efter rundvisningen fik vi middag på campus. Aftenen bruger vi på at socialisere os.

Det bliver ikke det helt store, for folk er lidt nervøse efter dagens rundvisning. *Yousif*

Tirsdag d. 17. juli

Fra den praktiske øvelse i botanik – Saskatchewan nationalplante – den røde lilje!

Dagen for de praktiske prøver. Yousif, Sara og Anne undrede sig lidt over, om det monstro var nervøsitet eller forsøg på at indhente mere viden, der afholdt Morten fra at skulle have morgenmad, men det viste sig, at han var syg. Dog gennemførte han alle 4 1½ timers prøver. Inddelt i fire hold, i hver vores farve kittel, en fra hvert land på hvert hold, blev vi guidet rundt på campus området, således at vi ikke mødte de andre hold (vi havde ikke den samme test samtidigt). Dissektion af orme, enzymkoncentrations bestemmelse, identifikation af diverse plantedele, genetik på bønner og en peptid vektor. Det meste havde vi prøvet før på KU, Novozymes og DTU, men der var også til de praktiske prøver knyttet en masse spørgsmål af mere teoretisk karakter. Efter en lang dag med prøver var det tid til lidt socialt samvær i form af overnatningstur til Wanuskewin Heritage Site - et indianerområde - selvfølgelig i tipier med bål og sang. *Anne*

Lejrbål og aftenhygge i Wanuskewin

Onsdag d. 18. juli

Vækket af teamguides efter at have sovet i tipi. Efter at have lagt tæpperne sammen samt kløet de adskillige myggestik, man har fået om natten og aftenen før, begiver vi os tilbage til bygningen i håb om morgenmad. Surprise: de har pandekager og smør. Efter morgenmaden kunne man, såfremt man ønskede, deltage i forskellige aktiviteter, hvor vi dog valgte afslapning. Ca. en halv time før afgang fra Wanuskewin skulle der så tages et fællesbillede. Og som om det ikke var nok at sidde og koge på bænke i en gryde, mens man venter på at billedet bliver taget, så finder de pludselig tykke mangefarvede tæpper til os, som vi skal have på for at ligne indfødte! Var der nogen, der sagde varmt?! Da vi så kom tilbage til campus, kan dagen hurtigt opsummeres: afslapning og læsning...i Campbell naturligvis. *Morten*

Torsdag den 19. juli

Ja, i dag havde vi jo så de sidste prøver. Det var en del mere afslappet end de praktiske, da der ikke var noget reelt tidspres. Mellem prøverne fik vi diskuteret opgaverne inden for holdet, og det var svært ikke at blive lidt skuffet og irriteret over de fejl, man havde lavet, men alle var lettede og glade, da det var ovre. Da vi havde afsluttet prøverne, fik vi besøg af vores jurymedlemmer, og så blev opgaverne gennemdiskuteret endnu en gang, og igen var det svært ikke at ærgre sig over fejlene, men selvfølgelig glædede man sig også over det, man havde lavet rigtigt. Personligt blev jeg frustreret, da jeg hørte, at visse opgaver var blevet slettet, fordi nogle af deltagerlandene ikke underviste i det pågældende materiale. Som danskere har vi skullet tilegne os viden om planter og dyr, som vi på intet tidspunkt er stødt på i vores undervisning, da dansk biologisk undervisning lægger mere vægt på human biologi. Da blackout var ovre, fik vi vores telefoner igen, så jeg kunne få ringet hjem, hvilket var rart. Om aftenen fik vi lov til at tage ud og shoppe, hvilket var en glædelig afveksling, selvom vi stadig bliver overvåget som små børn. Det er nu ikke så slemt, men en smule uvant. *Sara*

Fredag d. 20. Juli

Vi står tidligt op, idet vi skal til Prince Albert National Park – en bustur der tager flere timer. Heldigvis er der aircondition i bussen, og vi får en behagelig tur derud. Nationalparken har et

byområde, hvor vi starter med at tage hen. En biolog holder et foredrag om, hvordan det er at leve der og opleve naturen på nært hold.

Byområdet byder også på forfriskninger, hvorefter vi bliver kørt videre til en nåleskov. Vi bliver bedt om at holde os samlet - pga. bjørne i skoven! På trods af evig irritation fra myggenes side holder vi koncentrationen og finder bl.a. en kødædende plante.

Der er bjørne i skoven...

Vi bliver også budt på en mindre spændende tur i et museum om nationalparken. Det bliver til en overfladisk runde i museet, og i solens hede går al min opmærksomhed mod en isbutik. De serverer enorme vaffelis, og en modig canadier vædder med mig, om at han kan nedlægge en af de største - uden at isen smelter. Måske havde han undervurderet det kogende vejr eller sin egen formåen - isen smelter i hvert fald hurtigt.

Derefter køres vi hjem til aftensmad - og i bussen giver Morten en sang over mikrofonen, Whiskey in the jar. Desværre er der ikke mange der skråler med, men klapsalver - det får han.

Aftenen og natten igennem forsøger vi at socialisere os med de andre lande. Der deles gaver ud, skrives på t-shirts og snakkes sammen. De fleste kan snakke engelsk, nogle mere end andre, så det er ikke så besværligt at kommunikere.

Mange af dem viser sig at være 16-17 år - en del yngre end os. Apropos alder, så fylder Morten også 19 klokken 00. Vi fejrer fødselsdag på vores etage, canadierne skaffer os fødselsdagsskage, og vi fyrer den af med danske fødselsdagssange. Vi

bliver desværre nødt til at gå i seng nogle timer senere, idet vi skal tidligt op næste dag. *Yousif*

Lørdag d. 21. juli

Efter ikke at have fået den anbefalede mængde af søvn gik turen i fælles flok til Western Development Museum, opbygget som en gade fra det, vi associerer med en westernfilm.

Til afslutningsceremonien senere sad en hel sal, som alle sammen ventede på, at lige netop deres navn blev råbt op - helst til en guldmedalje, og allerhelst som det sidste navn. Strengt logisk kan det kun ske for én: I år for thailænderen med det charmerende, af forældrene givne, kælenavn Pingpong.

Vi havde hele ugen haft indtryk af, både hvem der var kvikke, og hvem der var lidt nørde-kedelige.

Det viste sig ved afslutningsceremonien og den efterfølgende non alcoholic fest ikke at holde stik.

Anne

Pigerne på de højeste stiletter og de mest tågede udseende fyre fik medaljer, og de lidt kedelige festede igennem - en meget hyggelig aften og en god afslutning på en lidt hård uge.

Søndag d. 22. juli

For pokker da, det er tidligt...op kl. 5 om morgenen for at nå bussen, der skulle køre os til lufthavnen. Af sted med flyet mod Vancouver, hvor vi igen skulle med bus (om end minibus denne gang) mod Vancouver Island. Alt i alt gik denne dag hovedsageligt med at køre/sejle, eller bare rejse i det hele taget, men vi fik da lidt ud af det: fra færgen så vi Amerikas nationalfugl, nemlig en hvidhovedet havørn, og på Vancouver Island stoppede vi undervejs i næsten et par timer ved den flotte Cathedral Grove, en smuk naturpark med masser af flora. Sidst på eftermiddagen ankom vi så endelig til vores destination og blev vist vores værelser. Derefter er kun aftensmaden værd at nævne. *Morten*

Hvidhovedede havørne – Bald eagles!

Mandag den 23. juli

Vi ankom i dag til, hvad der viste sig at være de fedeste lejligheder nogensinde, og siden vi havde så meget plads, så skulle der da festes lidt efter så lang en periode, okay en uge, hvor vi havde måttet opføre os (for) pænt. Men inden der gik alt for meget pjank i den, skulle vi også ud at se på hvaler. Vi blev alle lastet ombord på en større båd, hvor vi sad på dækket i vores bedste regntøj og spejdede.

Inden vi overhovedet forlod havnen, så vi allerede den første havørn. Det var heldigt, at nogle af de voksne havde kikkerter, så vi kunne se dem ordentligt. Men da vi kom rigtig ud på vandet, fik vi også set nogle pukkelhvaler og søløver – og trods lidt søsyge var det en meget vellykket tur. Det er påfaldende, hvor godt man egentlig lærer hinanden at kende på sådan en tur, men det skyldes nok det faktum, at vi ikke har haft noget andet valg end at holde hinanden med selskab – det skal nu ikke opfattes som noget negativt, og jeg vil ikke vove at påstå, at jeg ved alt om mine holdkammerater. *Sara*

Bearwatching fra Zodiacs

Tirsdag d. 24. Juli

Det er dejligt at kunne stå op relativt sent, og vejret på Vancouver Island er meget mildere end i

Saskatoon. Vi starter dagen med at få os en gang morgenmad. De er tossede med bær i Canada: Saskatoon berries i Saskatoon og her får vi store blåbær serveret til morgenmaden på vores hotel. Dernæst tager vi ud til Jamie's Whaling Station, hvor der er planlagt Bearwatching. Vi bliver iført en beskyttelsesdragt og hopper i en motorbåd, hvorefter vi sejler rundt i vandet. Biologerne har kikkerter med, og de bliver brugt flittigt til at se de forskellige dyr. Bjørne ser vi desværre ikke så mange af, men til gengæld er der mange hvidhovedede havørne, der er USA's nationalfugl. Hotellet byder på spa og Simpsons, så Morten og jeg nyder at være uproduktive. Aftensmaden klarer Anne og Sara, og vi får bøf og kartofler. Efter aftensmaden planter vi os i sofaen, indtil vi får nok af at se billeder af Annes kæreste. Pigerne kravler i seng, og Morten og jeg kravler tilbage til vores værelse. *Yousif*

I havet er der pukkelhvaler, søløver, sæler, havoddere og oddere!

Onsdag den 25. juli

Efter 3 dage på Vancouver Island var det tid til igen at nærme sig Vancouver. Det gjorde vi i bus med den samme chauffør som på udturen. Op ad snørklede veje: en ualmindeligt smuk men urolig tur. Vi så to bjørne på vejen! *Anne*

Torsdag d. 26/7

Store rejsedag. Først op forholdsvis tidligt for at sige farvel til Sara samt Kirstens mand Erland, som ikke skulle med tilbage til Danmark med det samme. Derefter måtte vi vente på bussen, som ville køre os til lufthavnen, nu to personer færre. Så flyve Vancouver – Seattle (igen blev Yousif tilbageholdt til et ekstra tjek af vagterne), og dernæst Seattle – København: Mange oplevelser rigere! *Morten*